

Egy érdekes történet

Edina iskolát váltott. Az első hetekben tanácstalan volt még egy kicsit, hogy kihez merjen szólni, és egy idő után azt vette észre, hogy furának tartják, amit nem igazán értett. Aztán szép lassan minden megváltozott körülötte.

A kislány egy csodaszép reggel bátorságot merített, és hónapok után hozzászolt osztálytársához.

-Nincs kedved velem történeteket írni? – kérdezte.

-Hmm, de van! - válaszolta Évi.

A tanóra után egyből nekiálltak a nagy munkának. Végül egy háromoldalas nyíregyházai kirándulást írtak le, melyet megmutattak az osztályfőnöküknek, Hildus néninek. A tanárnő megdicsérte őket, hogy milyen tehetségesek.

Pár hét múlva kiderült, hogy vagy egy Petőfi prózaíró verseny. A két barátnő egyből belevetette magát az alkotásba. Közben a sulirádióban bemondták, hogy Márta néninek kell odaadni a műveket. Éva és Edina lelkesen írtak, míg Márta néni meg nem állította őket:

- Én úgy gondolom, hogy kicsit sok a körítés. Inkább térjetek a lényegre! Az előző fogalmazásokban is sok volt a javítanivaló! - mondta mogorván a tanárnő.

A barátospár kicsit elszomorodott, de nem álltak meg! Tovább írták a remekműveket! Kis idő elteltével újra találkoztak Márti nénivel, ám akkor hatalmas dicséretet kaptak!

Teltek-múltak a napok... már több mint tíz írásuk megjelent a prózaíró versenyen, míg Edina meg nem tudta a hírt: a régi iskolája versenyzik vele! Ez kicsit szíven ütötte, de Évi nem hagyta cserben. Biztató levelet írt neki, amiben az állt:

„Kedves Barátnőm, Edina! Bocsi, hogy zavarlak! Láttalak a folyosón, hogy egy kicsit elkesredtél. ☹ Remélem, jól vagy! Edina, nyugi, teszünk arról, hogy a mi iskolánk nyerjen! Ezért ne aggódj, kérlek! ☺ Aproó! Írhatnánk közösen rengeteg fogalmazást szorgalminak! S tegnap, mikor számoltam, hogy hogyan állnunk, akkor láttam, hogy a Kossuth iskolának is vannak írásaik, de miattuk nem kell aggódnunk! Remélem, rám nem vagy mérges! Köszcsi, puszcsi, Évi”

Edina a levél láttán ezt válaszolta:

„Kedves Éva! Ma tényleg nagyon zaklatott, ingerült, türelmetlen voltam, talán a tegnapi negatív történések, talán az időjárás vagy a kialvatlanság hatására. A másik iskolám törekvése nem bosszant, csak az a baj vele, hogy elrontják a mi eddigi rengeteg munkánkat! Akkor is megérte, mert látom, mennyit fejlődünk a fogalmazásban, amióta a verseny elkezdődött.

Bízom benne azért, hogy sikerül nyernünk!

Üdv.: Edina”

Éva a levelet olvasván kicsit megnyugodott, hiszen látta, hogy már nem annyira mérges barátnője, mint eddig. Még pár üzenetváltás, és érezte, hogy Edina teljesen megnyugodott, és feldolgozta a hírt.

Végül egy nagyot nevettek az egészen, hogy ki az, aki ilyet művel, hogy versenyzik Ővelük.

Iancu Martin

Izsák Imre Általános Iskola

8.a

